

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne **22. 2. 2024** v Táboře v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Roberta Pekárka a soudců Mgr. Mileny Vránkové a JUDr. Jiřiny Roubíčkové v trestní věci obžalovaného

██████████ narozeného ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████
██████████

o odvolání obžalovaného a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově proti rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 13. 11. 2023, č.j. 7 T 100/2023-195,

takto:

I.

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek k odvolání státního zástupce zrušuje ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se rozhoduje tak, že:

Obžalovaný

██
se při nezměněném výroku o vině

odsuzuje

podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 let**.

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

odkládá na zkušební dobu v trvání **5 let** za současného **vyslovení dohledu** nad obžalovaným.

Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřené omezení zdržet se požívání omamných a psychotropních látek a přiměřená povinnost podrobit se kontrole na přítomnost těchto látek úředníkem příslušného střediska probační a mediační služby.

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to finanční hotovosti ve výši 11 906 Kč.

II.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

I. Napadený rozsudek

1. Rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 13. 11. 2023, č.j. 7 T 100/2023-195, byl [REDAKCE] uznán vinným zločinem nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit skutkem popsáným tak, jak je uvedeno v bodě 1. – 14. citovaného rozsudku. Za tento zločin byl obžalovanému podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let za současného vyslovení dohledu. Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest propadnutí věci, a to finanční hotovosti ve výši 11 906 Kč.

II. Podané odvolání

2. Proti tomuto rozsudku podal řádně a včas obžalovaný [REDAKCE] prostřednictvím svého obhájce [REDAKCE] odůvodněné odvolání. Toto odvolání směřuje proti formulaci skutku uvedenému pod bodem 1. přezkoumávaného rozsudku. V zákonem stanovené lhůtě rozsudek odvoláním napadl i státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově, přičemž odvolání je koncipováno v neprospěch obžalovaného, a to do výroku o trestu.
3. Primární odvolací námitky obžalovaného se vztahují k bodu 1. rozsudku, kdy obžalovaný nesouhlasí s hodnocením tohoto dílčího skutku, jak jej provedl soud I. stupně, neboť toho hodnocení nemá oporu v provedeném dokazování. Výpověď obžalovaného je totiž podporována výpovědí svědkyně [REDAKCE] která potvrdila společné pěstování marihuany a nákup pervitinu ze společných finančních prostředků, vše v době jejich soužití a společného hospodaření. Z těchto skutečností tedy nelze dovozovat, že by obžalovaný [REDAKCE] daroval jakékoli množství marihuany či pervitinu, jak se uvádí v obžalobě, která k výpovědi této svědkyně vůbec nepřihlíží. Je zřejmé, že tyto látky byly od okamžiku jejich nabytí společným majetkem obžalovaného a jmenované svědkyně, takže již z tohoto důvodu by nebylo jejich vzájemné darování platné a jednalo by se o nicotné právní jednání. Pokud jde o trest navržený v obžalobě, již dříve obžalovaný uvedl, že s uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody nesouhlasí, neboť má za to, že v daném případě je namíste trest odnětí svobody podmíněně odložit. V tomto směru poukazuje na jeho dosavadní bezúhonnost, na učiněné prohlášení viny (respektive doznání), jakož i na to, že ve své péči má na základě rozhodnutí soudu nezletilou dceru. Obžalovaný prohlašuje, že nadále bude žít

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

řádným životem a nebude se dopouštět žádné trestné činnosti. Obžalovaný poukazuje též na to, že množství poskytnutých omamných látek je ve skutečnosti podstatně nižší, než je uvedeno v obžalobě. Pokud jde o marihuanu, je toto množství nižší nejméně o 2,5 kilogramů, a pokud jde o pervitin, množství je nižší nejméně o 110 gramů. Obžalovaný tedy souhlasí s trestem uloženým soudem I. stupně a navrhuje, aby odvolací soud v rozsudku vypustil dílčí skutek uvedený pod bodem 1. a potvrdil trest uložený soudem I. stupně.

4. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově v podaném odvolání konstatuje, že lze zcela souhlasit s výrokem o vině napadeného rozsudku, neboť ten odpovídá řádně zjištěnému stavu věci a nejsou o něm žádné důvodné pochybnosti. Zároveň je i v souladu se závěrečným návrhem státního zástupce. Nelze se však ztotožnit s výrokem o trestu, který je dle státního zástupce nepřiměřeně mírný, jelikož s ohledem na spáchanou trestnou činnost a osobu obžalovaného, již měl být v dané věci ukládán trest odnětí svobody spojený s jeho výkonem. Soud v napadeném rozhodnutí správně shledal polehčující okolnost v dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, naopak jeho doznání soud poněkud přecenil, neboť z celkového postoje v průběhu trestního řízení není namístě dovodit, že by obžalovaný trestného činu upřímně litoval. V dané věci lze shledat i několik okolností přitěžujících, které lze spatřovat zejména v délce doby, po kterou obžalovaný trestnou činnost páchal, v počtu osob, kterým obžalovaný omamné a psychotropní látky poskytoval a ve skutečnosti, že obžalovaný neoprávněně nakládal s více omamnými a psychotropními látkami, kdy se jednalo o značné množství těchto látek. Nelze odhlédnout ani od toho, že obžalovaný nebyl posledním článkem v distribučním řetězci, ale přinejmenším prostřednictvím [REDAKCE] se dostával pervitin k dalším osobám. Vzhledem k těmto skutečnostem státní zástupce navrhl, aby krajský soud vyhověl podanému odvolání a podle § 258 odst. 1 písm. e) zrušil výrok o trestu napadeného rozsudku a podle § 259 odst. 3 trestního řádu sám rozhodl tak, že obžalovanému bude uložen podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 roků, k jehož výkonu bude zařazen do věznice s ostrahou a trest propadnutí věci – finanční hotovosti ve výši 11 906 Kč. Pokud by dospěl odvolací soud k závěru, že podmíněně uložený trest byl uložen správně, tak se státní zástupce domnívá, že by obžalovanému neměl být uložen pouze dohled, ale rovněž přiměřená povinnost zdržet se požívání omamných a psychotropních látek včetně povinnosti podrobit se testu na přítomnost těchto látek.
5. U veřejného zasedání obhájce obžalovaného odkázal na písemně podané odvolání a zdůraznil, že obžalovaný brojí pouze proti skutku uvedenému pod bodem 1. napadeného rozsudku, který žádá vypustit, jinak s ním souhlasí. Obhájce má za to, že nalézací soud zhodnotil dobře všechny skutečnosti včetně polehčujících okolností při úvaze o druhu a výši trestu. Správně přihlédl k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, jeho doznání, které se prakticky rovnalo prohlášení viny a také to, že nyní žije řádným životem, nepáchá žádnou trestnou činností, stará se řádně o dceru, kterou má ve své péči. Závěrem obhájce obžalovaného navrhl, aby krajský soud sám rozhodl tak, že vypustí bod 1. z rozsudku nalézacího soudu a uloží obžalovanému stejný trest, jaký zvolil okresní soud.
6. Intervenující státní zástupkyně u veřejného zasedání odkázala na písemně podané odvolání a dodala, že má za to, výchovný trest v podobě trestu odnětí svobody podmíněně odloženého na zkušební dobu včetně stanoveného dohledu je trestem nepřiměřeně mírným. Tento závěr činí zejména s přihlédnutím k povaze posuzované trestné činnosti. Proti trestu propadnutí věci nejsou ze strany státního zastupitelství žádné výhrady. Pokud jde o obhajobu obžalovaného k jednání pod bodem 1. napadeného rozsudku, tak je v této části užívána naprosto stejná argumentace, která byla již užita v řízení před soudem I. stupně a nalézací soud se s touto dostatečně vypořádal. Závěrem státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a při nezměněném výroku o vině uložil trest represivní v podobě trestu odnětí svobody nepodmíněného. Odvolání obžalovaného pak navrhla postupem podle § 256 trestního řádu zamítnout.

7. Obžalovaný u odvolacího soudu uvedl, že má soudem svěřenou dceru do péče, dceři je 6 let. Matka paní [REDAKCE] má uloženo hradit výživné v částce 500 Kč měsíčně, vyživovací povinnost však neplní. Dceru matka nenavštěvuje, v současné době se odstěhovala do [REDAKCE] takže jí občas zavolá. S péčí o dceru obžalovanému pomáhá jeho matka. Obžalovaný je hlášen na úřadu práce, pobírá podporu 6 500 Kč měsíčně, finančně mu taktéž vypomáhá matka. V současné době drogy neužívá, marihuanu kouřil naposledy minulý týden, pervitin rozhodně neužívá. Je si vědom toho, že bude muset v rámci zkušební doby dodržovat abstinenci ve vztahu ke všem omamným a psychotropním látkám, to znamená i ve vztahu k marihuaně.

III. Přezkumné řízení a závěry odvolacího soudu

8. Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře jako soud odvolací postupem podle § 254 odst. 1 trestního řádu z titulu podaných odvolání obžalovaného a státního zástupce přezkoumal napadené výroky rozsudku okresního soudu, přezkumu podrobil i řízení, které vydání tohoto rozsudku předcházelo, taktéž zkoumal, zda jsou dány takové vady, které nejsou odvoláními vytýkány, avšak mohly by mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno.
9. Zmíněným přezkoumáním napadeného rozsudku a jemu předcházejícího řízení bylo zjištěno, že toto řízení netrpí procesními vadami, které by byly vážnými do té míry, že by mohly mít za následek nesprávnost rozsudečného výroku a představovaly tak titul pro jeho zrušení. Soud I. stupně postupoval v plném souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, přičemž dbal o zachování práv stran trestního řízení, jmenovitě práv obžalovaného na obhajobu a zákonný (fair) proces. Soud I. stupně ve věci shromáždil důkazy v rozsahu vyžadovaném v ust. § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy v rozsahu, který je plně dostačující k tomu, aby umožnil učinit ve věci rozhodnutí, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Důkazní materie tak byla náležitým a adekvátním předpokladem pro rozhodovací činnost nalézacího soudu.
10. V návaznosti na shora uvedené skutečnosti odvolací soud konstatuje a přezkumným řízením zjistil, že soud I. stupně provedené důkazy vyhodnotil způsobem korespondujícím s ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy jednotlivě i v jejich souhrnu, ve vzájemných souvislostech a vazbách a učinil ve věci správné skutkové a právní závěry, pokud uzavřel, že skutek, kterým obžalovaného uznal vinným, se stal a po objektivní i subjektivní stránce naplňuje všechny znaky skutkové podstaty zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. V tomto smyslu lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově, v němž soud nalézací představuje jednotlivé důkazní prostředky a prezentuje jejich podstatný obsah (bod 2. – 4.) přezkoumávaného rozsudku. Odůvodnění rozsudku okresního soudu není na tomto místě zapotřebí obsáhleji citovat, postačí na toto odkázat. V rámci úplnosti odvolací soud dodává, že nalézací soud upustil od dokazování těch skutečností, které obžalovaný označil za nesporné, konkrétně takto označil skutečnosti popsané v obžalobě státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově ze dne 25. 9. 2023, č.j. 7 ZT 94/2023-11, pod body 2., 5., 8. – 15. Odvolací soud konstatuje, že s ohledem na ostatní zjištěné skutečnosti vyplývající z výpovědi obžalovaného a spisového materiálu, není závažného důvodu o jeho prohlášení pochybovat.
11. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že okresní soud prováděl dokazování ke skutečnostem uvedeným pod body 1., 3., 4., 6. a 7. citované obžaloby státního zástupce. Lze se zcela ztotožnit se závěrem prvostupňového soudu, že prodej drogy pervitin nejméně v pěti případech [REDAKCE] nevyplyvá z žádného z provedených důkazů a důvodně tedy soud tuto část jednání obžalovaného ve vztahu k tomuto svědkovi vypustil. V průběhu hlavního líčení konaného dne 13. 11. 2023 k části jednání, které obžalovaný rozporoval, vyslechl nalézací soud svědky [REDAKCE] a se souhlasem procesních stran podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečetl protokoly o výslechu svědků [REDAKCE] a konstatoval listinné důkazy. Odvolací soud nemá za přílehu obhajobu obžalovaného v tom směru, že pokud žil ve společné

domácnosti se [REDAKCE] tak je vyloučeno, aby obžalovaný této svědkyni pervitin či marihuanu daroval. Z výpovědi samotného obžalovaného vyplývá, že marihuanu si opatroval tak, že zasadil semínka, o rostliny se staral a posléze usušil. Marihuanu dával vícero lidem, nicméně svědkyni [REDAKCE] marihuanu dával, protože ona mu pomáhala se o rostliny starat. Pervitin nakupoval v Praze, doma ho dal pod poličku a tam si jej brala i svědkyně [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] k tomuto jednání u hlavního líčení uvedla, že když bydlela ve společné domácnosti s obžalovaným, tak měla pervitin i marihuanu, obžalovaný držel kasu, všechno nakupoval a ona se do toho nemíchala. Semínka marihuany sháněl obžalovaný, ona se na tom nepodílela. Pervitin v době, kdy žila s obžalovaným, od nikoho jiného nedostávala. Pervitin nakupoval výhradně obžalovaný, i když měli společné peníze, pokud bylo co jíst, tak proti nákupu pervitinu neměla námitky. Krajský soud tedy konstatuje, že soud I. stupně nepochybil, pokud ve vztahu k bodu 1. přezkoumávaného rozsudku učinil konkrétní skutkové závěry a je nutno dodat, že jednání pod bodem. 1. napadeného rozsudku na základě provedeného dokazování určitým způsobem precizoval. Je třeba zdůraznit, že při stanovení množství poskytnutých látek, tj. pervitinu, resp. marihuany [REDAKCE] vyšel nalézací soud striktně ze zásady in dubio pro reo, tj. z minimální výše těchto látek vyplývající z výpovědi obžalovaného a svědkyně [REDAKCE]. Tato skutková zjištění plynoucí z provedeného dokazování pak prvostupňový soud vtělil i do popisu jednání, jímž uznal obžalovaného vinným. Na základě hodnocení důkazů dospěl okresní soud k závěru, že obžalovaný poskytl [REDAKCE] v uvedeném období nejméně 100 gramů látky zvané pervitin a dále 1,4 kilogramů látky zvané marihuana. Z protokolu o výsledku svědka [REDAKCE] a korespondující výpovědi obžalovaného pak nalézací soud dovedl, že tomuto svědkovi obžalovaný prodal nejméně 10 gramů látky zvané pervitin za celkovou částku 20 000 Kč. Svědek [REDAKCE] uvedl, že měl od obžalovaného pervitin v celkovém množství cca 120 až 125 gramů za celkovou částku 300 000 Kč. I v tomto bodě nalézací soud striktně vyšel z množství prodaného pervitinu, které bylo provedenými důkazy jednoznačně prokázáno. Svědkyně [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděla, že měla pervitin od obžalovaného zhruba ve třech až pěti případech. Poté, kdy soud předestřel svědkyni výpověď z přípravného řízení, kde uváděla, že pervitin od obžalovaného koupila přibližně v sedmi případech a v tom samém počtu marihuanu, tak uvedla, že v přípravném řízení, resp. na policii si vše pamatovala lépe, je si jistá, že celkem nejméně v sedmi případech měla od obžalovaného pervitin a v dalších sedmi případech marihuanu.

12. Odvolací soud s odkazem na shora uvedené konstatuje, že okresní soud důkazy zhodnotil pečlivě jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech a dospěl ke zcela logickým odpovídajícím skutkovým závěrům, které vtělil do skutkové části přezkoumávaného rozsudku. Závěrem hodnocení skutkových okolností této části rozsudku se týkající nutno dodat, že argumentace rozvedená v podaném odvolání obžalovaného je prakticky totožná s obhajobou, kterou obžalovaný prezentoval již v rámci řízení před soudem I. stupně a s touto se okresní soud dostatečným a přiléhavým způsobem vypořádal. Okresní soud věnoval dokazování této části rozsudku náležitou pozornost, mimo jiné v rámci hlavního líčení vyslechl svědky k té části jednání, které obžalovaný rozporoval.
13. Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře se ztotožnil i se závěrem okresního soudu ve vztahu k právní kvalifikaci jednání, jímž obžalovaného uznal vinným, kdy obžalovaný neoprávněně prodal a jinak jinému opatřil omamnou a psychotropní látku a spáchal takový čin ve značném rozsahu a naplnil tak skutkovou podstatu zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. I přesto, že obžalovanému bylo prokázáno, že oproti podané obžalobě prodal či poskytl pervitin, resp. marihuanu 15 osobám v menším množství, než bylo prezentováno v obžalobě, i tak se jedná o značný rozsah dle rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 15 Tdo 1103/2012, resp. stanoviska Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. Tpjn 301/2013.

IV. Uložený trest

14. Krajský soud vnímá odvolací námitky státního zástupce v tom směru, že by obžalovanému měl být uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Jakkoli se lze ztotožnit s argumentací státního zástupce v tom smyslu, že společenská škodlivost obžalovaného vyplývá zejména z výrazné doby, po kterou trestnou činnost páchal, v počtu osob, kterým obžalovaný omamné a psychotropní látky poskytoval, přičemž v případě marihuany i pervitinu se jednalo o značné množství těchto látek, tak na druhou stranu obžalovanému tak, jak přiléhavě nalézací soud konstatuje, polehčuje jeho doznání, přičemž ohledně bodů, kde obžalovaný skutečnosti neoznačil za nesporné, tak v těchto částech učinil nalézací soud skutkové závěry na základě shodných výpovědí svědků a obžalovaného, což dle názoru odvolacího soudu nesnižuje hodnotu a upřímnost jeho doznání. Jakkoli byl obžalovaný v minulosti již soudem v jednom případě projednáván, tak se na něho hledí jako na osobu bezúhonnou a vzhledem ke všem těmto skutečnostem má krajský soud za to, že na obžalovaného lze ještě působit trestem výchovným, tj. trestem, který není spojen s přímým omezením jeho osobní svobody. Pokud okresní soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným, je zřejmé, že se jedná o maximální výměru trestu, kdy lze ještě trest podmíněně odložit a zkušební doba byla stanovena taktéž v nejdelší možné výměře zákonného rozpětí. Vyslovení dohledu nad obžalovaným je rovněž zcela přiléhavé, zejména s ohledem na charakter trestné činnosti a osobu obžalovaného. Odvolací soud považuje za potřebné v rámci celkové koncepce uloženého trestu a splnění jeho účelu uložit obžalovanému i přiměřené omezení, aby se v průběhu zkušební doby zdržel požívání omamných a psychotropních látek, přičemž v rámci dohledu probačního úředníka, který mu byl uložen, bude jeho povinností pravidelně se podrobovat testu na přítomnost těchto látek v těle. Smyslem uložení tohoto omezení je intenzivnější působení na obžalovaného během zkušební doby tak, aby byly vytvořeny předpoklady pro vedení řádného života v budoucnu tím, že budou odstraněny příčiny, podmínky nebo příležitost k páčání trestné činnosti. Obžalovaný je dlouholetým uživatelem omamných a psychotropních látek, projednávané trestné činnosti se dopustil v souvislosti s jejich konzumací a zneužívání těchto látek nepochybně vedlo k páčání nyní stíhané trestné činnosti. Zajištěná částka 11 906 Kč u obžalovaného je, jak vyplývá z výpovědi obžalovaného, výnosem z trestné činnosti, a proto důvodně okresní soud uložil obžalovanému podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku trest propadnutí věci, tj. zajištěné finanční hotovosti.

V. Rozhodnutí odvolacího soudu

15. Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře k odvolání státního zástupce napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušil ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu rozhodl tak, že obžalovaný se podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku odsuzuje k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, přičemž podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku bylo obžalovanému uloženo přiměřené omezení v průběhu zkušební doby zdržet se požívání omamných a psychotropních látek a přiměřená povinnost podrobit se kontrole na přítomnost těchto látek úředníkem příslušného střediska probační a mediační služby. Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen, tj. finanční hotovosti ve výši 11 906 Kč. Podle § 256 trestního řádu bylo odvolání obžalovaného zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových a trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Tábor dne 22. 2. 2024

JUDr. Robert Pekárek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová.

Radka
Neuwirthová

Digitálně podepsal Radka
Neuwirthová
Datum: 2024.02.28 08:24:15
+01'00'

Daniela
Nováková
vá

Digitálně
podepsal Daniela
Nováková
Datum:
2024.03.12
12:59:57 +01'00'